

Tekniikan koulutuksen organisointi

Lukijalle

Tekniikan kokonaissuunnitelmatyöryhmän alle perustetun tekniikan organisaatiotyöryhmän tarkoitus oli miettiä eri organisointimahdollisuuksia tekniikan koulutukselle. Tiedekunta päätyi ehdottomaan kahta vaihtoehtoa: nykyisen tiedekunnan laajentamista sekä uuden tiedekunnan perustamista. Ryhmä keräsi molemmista hyviä ja huonoja puolia hallitukselle päätöksenteon tueksi.

Ryhmän mielipide (sekä myöhemmin myös kokonaissuunnitelmatyöryhmän) mielipide oli selkeästi kallistunut uuden tiedekunnan perustamisen puolelle, mistä syystä loppuraportissa annetut hyödyt ja haitat ovat selkeästi kallistuneet uuden tiedekunnan perustamisen puolelle. Tästä syystä raportti ei anna välttämättä oikeaa kuvaa vaihtoehtoista.

Alkuvuodesta tiedekuntamme dekaani sekä laitosjohtajat pitivät palaverin, jossa he pohtivat näiden kahden eri vaihtoehdon hyviä ja huonoja puolia. Päinvastoin kuin organisaatiotyöryhmällä, heidän mielipiteensä oli vahvasti nykyisen tiedekunnan laajentamisen puolella. Tästä syystä myös heidän muistionsa on vajavainen.

Tässä dokumentissa on yhdistetty sekä organisaatiotyöryhmän raportin että dekaanin ja laitosjohtajien pohdinnan tulokset, jolloin on saatu toivottavasti hieman totuudenmukaisempi ja eri vaihtoehtoja oikeasti tutkiva lopputulos. Sinisellä on merkattu [organisaatio- ja kokonaissuunnitelmatyöryhmän näkemykset](#) ja oranssilla [dekaanin ja laitosjohtajien näkemykset](#).

Vaihtoehto A. Tekniikka laajenee luonnontieteiden ja tekniikan tiedekunnan sisällä

Puolesta

- Teknisesti helppo ratkaisu, joka ei edellytä uuden tiedekunnan perustamisen mukanaan tuomia hallinnollisia muutoksia.
- Tekniikan koulutuksen edellyttämä luonnontieteiden perusopetus ml. matematiikka, fysiikka ja kemia löytyvät samasta tiedekunnasta, jolloin huoli yli tiedekuntarajojen yli tapahtuvan opetuksen onnistumisesta hävenee.
- Jos konetekniikan ja materiaalitekniikan uudet professorit sijoitetaan luonnontieteiden ja tekniikan tiedekuntaan, on heidän vuorovaikutusmahdollisuutensa luonnontieteen professorien kanssa alusta alkaen luontevaa.
- Kustannustehokkain malli
- Voidaan halutessa siirtyä myöhemmin kahden tiedekunnan malliin
- Yhteinen infrastruktuuri ja muu toimintaympäristö
- Uniikki kansallinen profiili – tekniikalla vahva luonnontieteellinen pohja
- Tukee TY:n tieteidenvälistä profiilia
- Perustutkimus jalostuu helpommin sovelluksiksi ja sovellukset innoittavat perustutkimusta
- Kestävän kehityksen vaatimukset muuttavat tekniikkaan kohdistuvia odotuksia – bio- ja ympäristötutkimus samassa yksikössä eduksi
- Samassa yksikössä toimiminen tekee tekniikan laajennuksesta yhteisen projektin, johon ollaan sitoutuneempia
- Vahvuuksien yhdistäminen parantaa yliopiston kansainvälistä kilpailukykyä ja kansallista tuloksellisuutta
- Erilaisten toimintakulttuurien rikastuttava päivittäinen vuorovaikutus
- Spontaani tutkimus- ja opetusyhteistyö tukee rohkeita avauksia

Vastaan

- Ei anna kovin vakuuttavaa kuvaa yliopiston strategisesta kyvykkyydestä.
- Nykyinen tiedekunta on hyvin heterogeeninen ja sen johtaminen kokonaisuutena on haastavaa.
- Tiedekunta on nykyisellään suuri ja kasvaa tekniikan laajennuksen myötä entistä suuremmaksi, mikä vaikeuttaa johtamista ja toimintatapojen muuttamisesta entisestään.
- Tekniikka kasvaa suhteettoman suureksi verrattuna tiedekunnan muihin tieteenaloihin.
- Tiedekunnan nykyinen organisaatiokulttuuri ja johtamisjärjestelmä eivät tue tekniikan laajennuksen edellyttämää muutosta.
- Koko luonnontieteiden ja tekniikan tiedekunnan organisaatiokulttuurin ja toimintamallien muuttaminen lisää vaikeusastetta ja hidastaa muutoksen läpiviemistä.
- Tekniikan vahvan brändin rakentaminen on vaikeaa luonnontieteiden rinnalla. Tekniikan brändiin panostetaan joka tapauksessa, jolloin se saatetaan kokea uhkaavana luonnontieteiden kannalta.
- Yritykset ja muut sidosryhmät eivät välttämättä hahmota selkeää tekniikan toimijaa yliopistossa, jonka vuoksi he eivät luota tekniikan laajennuksen onnistumiseen.
- Tekniikan profilaatio vaatii enemmän brändityötä
- Teekkarikulttuuri joutuu kilpailuasemaan

Vaihtoehto B. Uusi teknillinen tiedekunta

Puolesta

- Teknillinen tiedekunta on tärkeiden sidosryhmien kannalta uskottava ja helpommin identifioitava tekniikan toimija.
- Turun yliopiston tekniikalla nykyistä selkeämpi profiili, jolle on helpompi rakentaa oma brändi. Sama pätee luonnontieteisiin.
- Pienemmän ja homogeenisemmän tiedekunnan profilointi ja strateginen johtaminen on helpompaa.
- Tekniikalle olennainen yritysysteistyö onnistuu paremmin sekä opetuksessa että tutkimuksessa.
- Tekniikan koulutuksen tuotteistus ja organisointi suunnitellulla tavalla on helpompaa, koska sitä ei tarvitse sovittaa luonnontieteiden tradition kanssa.
- Uuden tiedekunnan perustaminen on henkilöstölle ja keskeisille sidosryhmille selkeä viesti, joka tukee tekniikan laajennuksen edellyttämää muutosjohtamista ja tekniikan kokonaissuunnitelman kokoonpanoa.
- Teekkarikulttuuria ja teekkarien roolia osana yliopistoyhteisöä on helpompi vahvistaa.
- Tekniikan tutkinto-ohjelmille ja koulutuskokonaisuudelle on selkeästi oma vastuutaho, joka helpottaa koulutuksen johtamista ja opiskelijamarkkinointia.
- Oma talous lisää tekniikan toimintamahdollisuuksia ja itsenäisyyttä.
- Dekaanin työpanos suuntautuu nykyistä selkeämmin tekniikkaan, jolloin Turun yliopisto kykenee nykyistä paremmin ottamaan paikkansa sekä kotimaisissa että kansainvälisissä verkostoissa.
- Tekniikan tutkimus- ja koulutus on toiminnan laajentuessa luontevammin skaalattavissa. Selkeä tekniikan profiili yliopiston sisällä ja ulospäin.
- Teekkarikulttuuri ja "pöhinä" voivat kehittyä riippumattomammin.
- Teknisen tiedekunnan perustaminen antaa ulospäin signaalin TY:n strategisesta kyvykkyydestä ja sitoutumisesta.

Vastaan

- Tiedekuntiin kuuluvien osaamisalueiden määrittäminen on vaativa työ.
- Yhteistoiminta tiedekuntarajan yli voi olla haastavampaa kuin yhden tiedekunnan sisällä.
- Päällekkäisyys ja kilpailu aiheuttavat tehottomuutta ja kustannuksia
- Hallintokustannukset kasvavat
- Siirtyminen takaisin yhden tiedekunnan malliin erittäin vaikeaa
- Rahanjako ja johtaminen monimutkaisempaa – tarvitaan jokin yhteistyöelin
- Yhteisen infran jako vaikeampaa (laitteet, tilat, tekninen henkilöstö, hallinto...)
- Kansallinen profiloituminen vaikeampaa – muissa yliopistoissa tekniikka kehittyy kohti muita tieteitä
- Taas muutoksia tutkintoihin (biokemian FM? matematiikan DI?)